

Zahvala

ob naznanitvi nagrajene pesniške zbirke za Jenkovo nagrado 2022

Pisati sem začela, nekoč davno, v najstniških letih, zaradi dobesedno fizične, telesne nuje ustvariti realnost, v katero bi lahko zasidrala svoja stremljenja in hotenja. Govorim seveda o ljubezenski želji, o lezbični želji, ki je v tistih letih še nisem imela niti znanja živeti niti okrog mene ni bilo okolja, da bi jo sploh lahko živela. Prostor zanjo – in s tem tudi zase – sem našla v poeziji.

Temu ustvarjanju realnosti se nikdar nisem odrekla, skušam ga ohranjati vse odtlej, v vsakem obdobju se njegova orientacija zgolj prestavlja. Morda je danes lezbično življenje lažje živeti, četudi homofobija ni pojenjala, sem pa močnejša od nje. Poezija je lahko marsikaj, in tudi je – je dinamična in pluralna, ima nešteto oblik in razlogov, in oblikovanje zamišljenih svetov ali kritika obstoječih gotovo sodita mednje. S pozicije, s katere pišem, pisanje niti ni težko opravilo: sem lezbijka, umetnica, lezbična pesnica, živim v presečišču negotovosti in pisanje je zato še vedno telesna nuja, primarni odziv razseljenega človeka.

S pesniško zbirko *Prostor sred križišč* sem iskala kanal svetlobe, ki bi me ohranil pri zdravi pameti v tej dobi mraka, destrukcije, mizerije, brutalnosti, padca racionalnosti, takšnega in drugačnega norega oblastovanja, in ta kanal sem našla, prav tako kot takrat pred desetletji, v ljubezni – v njeni vitalnosti, v njeni potenci, spoznavnem potencialu, ki ga nosi v sebi ob soočenju z drugim, z drugo, v njeni zmožnosti doumevanja drugega, druge, ki se lahko izteče ne le v kontakt, v stik, temveč v spoj. Ljubezen je resda lahko slepilo vezi, lahko pa je tudi možnost zanjo.

Zahvaljujem se uredniku založbe *Škuc Lambda* Branetu Mozetiču, njegova uredniška podpora je moj občasni, a paradoksalno, kot se morda sliši, stalni *prostor sred križišč*. Zahvaljujem se *Društvu slovenskih pisateljev* oziroma njegovi komisiji za *Jenkovo nagrado*, ki je med mnogimi odličnimi pesniškimi deli izpostavila moje. Na splošno se počutim kot apatrid, kot človek brez domovine, in v nenehnih premetih življenja se je dobro počutiti dobrodošla. Lepo se je počutiti lepo, in danes se počutim lepo. Kot bi sodila nekam.

Nataša Velikonja: Ob Jenkovi nagradi za leto 2022, 27. oktober 2022

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association